

De engelske Kvinders Virksomhed i Fattigvæsnets Styrelse.

Brev fra London.

Gjærne fortæller jeg Dem noget om vore Kvinders Deltagelse i det offentlige Liv. Vi læse her ovre med stor Interesse i „Kvinden og Samfundet“ om, hvor dygtig man arbejder for Kvindesagen i Danmark; og jeg glædede mig særlig over de fortræffelige Love, som nylig ere blevne forelagte i Rigsdagen. Lige saa ondt gjorde det mig da ogsaa at høre, at Loven om Kvinders Valg til Skolekommissionen og til Bestyrelsen af de fattiges Kasse blev forkastet. Imidlertid kan det dog næppe være andet, end at disse Reformers snart ville trænge igjennem, dersom man igjen forelægger og vedtager Loven om Kvindens kommunale Stemmeret. (Municipal Franchise).

For os her i England har det været en Lykke, at Valgretten til de stedlige Forsamlinger — herunder regner jeg ogsaa Valg til Borgerrepræsentant og til Sogneraad — i gamle Dage aldrig har været indskrænket til Mænd alene, men er tilfalden enhver Families Overhoved, saavel Kvinde som Mand. For saa vidt denne Ret angaar Valget af Parlamentsmedlemmer, blev den fratagen Kvinderne i 1868 ved Dom af den saakaldte Court of Common Pleas, den højeste Domstol, hvorfra der ikke kan appelleres undtagen til Parlamentet. Et lignende Tilfælde, som rigtignok mere skyldtes Uvidenhed end nogen bevidst Hensigt, berøvede Kvinderne Retten til at stemme paa Borgerrepræsentanter for et Tidsrum af 30 Aar. Det blev imidlertid rettet og den oprindelige Tilstand gjenindført i 1869. Deltagelsen i Sogneraadsvalgene har man aldrig forment Kvinderne, og her igjennem have de faaet med Fattigvæsnets at gøre.

Denne Gang skal jeg lade mig nøje med at fortælle dem noget om, hvor megen Nytte Kvinder have gjort paa dette Omraade. For 13 Aar siden blev der valgt en Kvinde til Fattigforstander i det Sogn, hvor jeg bor, Kensington (en Forstad til London). Hele England er delt i Sogne, som paa mange